

„Ja saa. Saa han kommer her! En saadan — Dristighed har han altsaa! Vil du maaske nægte, Ragnhild, at han hører til Komplottet? . . . Jeg er overbevist om, at det er ham, der staar bagved det hele. Det er ham, der har gjort Fader ond!“

„Jeg tror, du tager ganske fejl, Betty. Vi talte just igaaraftes om din Broder, og jeg fik det bestemte Indtryk, at han indtil det Øjeblik intet havde vidst om din Familjes sidste Skridt, som han end ikke syntes at billige —.“

„Ja, forsvar ham, du! Han er jo din Ven, din Kavalier!“ udbrød Betty og gav sig til at gaa frem og tilbage paa Gangen, stadig med en unaturlig strunk Holdning og Armene korslagte under Brystet. „Du har nu selv altid været fjendtlig sindet mod Emanuel. Du har gerne villet se ham over Hovedet og gøre ham til en Ubetydelighed. Og nu er du bleven bitter ved at se, hvor du ganske har taget fejl af ham.“

„Veed du hvad, Betty, det er næsten komisk at høre lig tale saadan. Du glemmer efterhaanden helt, at du selv for ikke mere end fjorten Dage siden var allerivrigst til at fordømme din Broders Færd. Naar det kommer til Stykket, er det vel endda nærmest dig, der har foranlediget, at din Fader og din Broder Karl — eller hvem det nu er — har grebet til saa yderlige Midler.“

„Hvad har jeg? — Hvad er det, du siger?“

„Jeg mener, at det dog vel maa være din egen Fremstilling af, hvorledes alt staar til her, der har været afgørende for din Familjes Handlemaade i denne Sag.“

„Aa, det tror du ikke selv, Ragnhild! Og det er skammeligt af dig at sige det! At jeg i lang Tid ikke forstod Emanuel — at jeg maaske endnu har vanskeligt ved helt at følge ham — det bekender jeg ærligt, det lægger jeg slet ikke Skjul paa! Men aldrig — aldrig, siger jeg! — har jeg kunnet tænke mig, at noget saadant kunde ske. At ville berøve et Menneske som Emanuel Friheden, at ville spærre ham inde og gøre ham til en gal Mand! Noget saa oprørende! Saa skændigt! . . . Men det skal heller aldrig i Evighed ske! Jeg har dog vel ogsaa et Ord at sige, saalænge Emanuel boer under mit Tag! Og vi to skilles fra nu af ikke mere!“